

C/2024/618

15.1.2024

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 27 listopada 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul București – Rumunia) – Groupama Asigurări SA / Asigurarea Românească – Asirom Vienna Insurance Group SA, GE

(Sprawa C-310/23 ⁽¹⁾, Groupama Asigurări)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Odpowiedź, która może zostać w sposób jednoznaczny wyprowadzona z orzecznictwa – Artykuł 267 TFUE – Wykładnia wcześniejszego wyroku Trybunału – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 864/2007 i rozporządzenie (WE) nr 593/2008 – Wypadek spowodowany przez pojazd poruszający się z naczepą – Pojazd i naczepa objęte ubezpieczeniem dwóch różnych ubezpieczycieli – Wypadek w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie zawarcia umów ubezpieczenia – Roszczenie regresowe jednego ubezpieczyciela względem drugiego ubezpieczyciela – Prawo właściwe]

(C/2024/618)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Groupama Asigurări SA

Druga strona postępowania: Asigurarea Românească – Asirom Vienna Insurance Group SA, GE

Sentencja

- 1) Artykuł 267 akapit pierwszy lit. b) TFUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, który poweźmie wątpliwości co do uzasadnienia wyroku w trybie prejudycjalnym Trybunału wydanego w następstwie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym skierowanego przez sąd krajowy, może zwrócić się do Trybunału z pytaniami prejudycjalnymi dotyczącymi wykładni tego uzasadnienia.
- 2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 864/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym II),

należy interpretować w ten sposób, że:

w ramach roszczenia regresowego, z którym występuje ubezpieczyciel pojazdu ciągnącego, który wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu w wypadku spowodowanym przez kierowcę tego pojazdu, przeciwko ubezpieczycielowi naczepy, która podczas wypadku była doczepiona do tego pojazdu, należy w pierwszej kolejności ustalić, zgodnie z właściwym prawem określonym na podstawie art. 4 i nast. rozporządzenia nr 864/2007, czy i w jakim zakresie odszkodowanie podlegające wypłacie temu poszkodowanemu należy podzielić, w danym wypadku w częściach równych, między z jednej strony kierowcę i posiadacza danego pojazdu ciągnącego a z drugiej strony posiadacza naczepy, która była do tego pojazdu doczepiona, a w konsekwencji między odnośnymi ubezpieczycielami tego pojazdu i tej naczepy. Następnie należy określić, czy zgodnie z prawem właściwym dla danej umowy ubezpieczenia, określonym na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 593/2008, ubezpieczyciel owego pojazdu ciągnącego, który wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu, może, w drodze subrogacji, skorzystać względem ubezpieczyciela naczepy z przysługujących poszkodowanemu praw, które zostały przyznane w prawie właściwym na mocy art. 4 i nast. rozporządzenia nr 864/2007.

⁽¹⁾ Data złożenia: 22.5.2023